

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2073/2004

z dnia 16 listopada 2004 r.

w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nadużycia finansowe w Unii Europejskiej mają poważne konsekwencje dla budżetów krajowych i mogą prowadzić do zakłóceń konkurencji w przepływie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym. Mają zatem wpływ na działanie rynku wewnętrznego.
- (2) Ścisła współpraca jest pożądana między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich odpowiedzialnymi za wprowadzenie w życie środków przyjętych w tym zakresie w celu zwalczania nadużyć finansowych.
- (3) Dlatego też określenie zasad, na podstawie których władze administracyjne Państw Członkowskich muszą udzielić sobie wzajemnej pomocy i współpracować z Komisją, jest kluczowe dla zapewnienia prawidłowego stosowania zasad odnoszących się do przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym oraz pobierania podatków akcyzowych.
- (4) Wzajemna pomoc i współpraca administracyjna w dziedzinie podatków akcyzowych są uregulowane w dyrektywie Rady 77/799/EWG z 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich,

niektórych podatków akcyzowych oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych ⁽³⁾. Wzajemna pomoc i współpraca administracyjna w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) są uregulowane rozporządzeniem (WE) nr 1798/2003 ⁽⁴⁾.

- (5) Chociaż ten instrument prawny okazał się skuteczny, nie będzie wystarczający, aby sprostać nowej konieczności współpracy administracyjnej wynikającej z zacieśniania się integracji gospodarczej w ramach rynku wewnętrznego.
- (6) Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przemieszczania oraz kontrolowania ⁽⁵⁾ wprowadziła również kilka instrumentów wymiany informacji. Odnośnie do procedury powinny zostać określone w ogólnych ramach prawnych współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych.
- (7) Potrzebne są również bardziej jasne i wiążące zasady współpracy między Państwami Członkowskimi, ponieważ prawa i obowiązki wszystkich zainteresowanych stron nie są dostatecznie określone.
- (8) Brakuje bezpośrednich kontaktów między lokalnymi lub krajowymi agencjami zwalczającymi nadużycia finansowe, ponieważ standardową praktyką jest przekazywanie informacji między centralnymi biurami łącznikowymi. Prowadzi to do nieefektywności, niewystarczającego wykorzystania uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej oraz nadmiernych opóźnień w przekazywaniu informacji. Dlatego w celu poprawy i usprawnienia współpracy należy stworzyć przepisy umożliwiające bardziej bezpośrednie kontakty między jednostkami administracyjnymi.
- (9) Również potrzebna jest bliższa współpraca, ponieważ, za wyjątkiem kontroli przepływu na mocy art. 15b dyrektywy 92/12/EWG, tylko w niewielu przypadkach dokonuje się automatycznej lub spontanicznej wymiany informacji między Państwami Członkowskimi. Wymiana informacji między władzami krajowymi oraz między tymi władzami a Komisją musi być intensywniejsza i szybsza, jeśli zwalczanie nadużyć finansowych ma być skuteczne.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 1 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/56/WE (Dz.U. L 127 z 29.04.2004, str. 70).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 264 z 15.10.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 885/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

- (10) Dlatego też potrzebny jest szczególnie instrument w dziedzinie podatków akcyzowych w celu włączenia przepisów dyrektywy 77/799/EWG do tej dziedziny. Ten instrument powinien również objąć obszary, w których można poprawić współpracę między Państwami Członkowskimi, wprowadzając i usprawniając systemy przekazywania informacji o przepływie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym. Ten instrument pozostaje bez uszczerbku dla stosowania Konwencji z 18 grudnia 1997 r. w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami⁽¹⁾.
- (11) Niniejsze rozporządzenie nie powinno ograniczać stosowania innych wspólnotowych środków zwalczania nadużyć finansowych w dziedzinie podatków akcyzowych.
- (12) Niniejsze rozporządzenie zawiera i określa uzgodnienia ułatwiające współpracę administracyjną między Państwami Członkowskimi zawarte w dyrektywie 92/12/EWG (te uzgodnienia zawierają rejestr zainteresowanych podmiotów gospodarczych i miejsc oraz system kontroli przepływu). Niniejsze rozporządzenie wprowadza również system wczesnego ostrzegania między Państwami Członkowskimi.
- (13) Do celów niniejszego rozporządzenia właściwe jest ograniczenie niektórych praw i obowiązków ustanowionych dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽²⁾ w celu zabezpieczenia interesów określonych w art. 13 ust. 1 lit. e) dyrektywy, o której mowa powyżej.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽³⁾.
- (15) W związku z tym, iż cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie uproszczenie i wzmocnienie współpracy administracyjnej między Państwami Członkowskimi, nie może być osiągnięty przez Państwa Członkowskie działające samodzielnie, a może ze względu na wymóg jednolitości i skuteczności być lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- (16) Niniejsze rozporządzenie szanuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Akt Rady z dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz.U. C 24 z 23.1.1998, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa warunki, na jakich władze administracyjne odpowiedzialne w Państwach Członkowskich za stosowanie przepisów ustawowych dotyczących podatków akcyzowych mają współpracować ze sobą oraz z Komisją w celu zapewnienia przestrzegania tego ustawodawstwa.

W tym celu niniejsze rozporządzenie określa zasady i procedury umożliwiające właściwym władzom Państw Członkowskich współpracę oraz wymianę wszelkich informacji, które mogą pomóc im w dokonaniu prawidłowego naliczenia podatków akcyzowych.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia także zasady i procedury wymiany pewnych rodzajów informacji drogą elektroniczną, w szczególności odnoszących się do handlu wewnątrzwspólnotowego produktami objętymi podatkiem akcyzowym.

2. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie w Państwach Członkowskich zasad dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych. Pozostaje ono również bez uszczerbku dla wypełniania jakichkolwiek zobowiązań dotyczących wzajemnej pomocy wynikających z innych instrumentów prawnych, w tym umów dwustronnych lub wielostronnych.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

- 1) „właściwa władza” oznacza władzę wyznaczoną zgodnie z art. 3 ust. 1;
- 2) „organ wnioskujący” oznacza centralne biuro łącznikowe Państwa Członkowskiego lub jakikolwiek łącznikowy organ administracyjny lub właściwego urzędnika tego Państwa Członkowskiego, które składa wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwej władzy;
- 3) „organ współpracujący” oznacza centralne biuro łącznikowe Państwa Członkowskiego lub jakikolwiek łącznikowy organ administracyjny lub właściwego urzędnika tego Państwa Członkowskiego, które otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy w imieniu właściwej władzy;
- 4) „centralne biuro łącznikowe” oznacza biuro wyznaczone na mocy art. 3 ust. 3, którego głównym obowiązkiem są kontakty z innymi Państwami Członkowskimi w dziedzinie współpracy administracyjnej;

- 5) „wydział łącznikowy” oznacza każde biuro inne niż centralne biuro łącznikowe posiadające szczególną właściwość terytorialną lub wyspecjalizowaną właściwość rzeczową wyznaczone przez właściwą władzę na mocy art. 3 ust. 4 do bezpośredniej wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- 6) „właściwy urzędnik” oznacza każdego urzędnika, który dokonuje bezpośredniej wymiany informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia, do której to wymiany został upoważniony na mocy art. 3 ust. 5;
- 7) „urząd akcyzowy” oznacza każdy urząd, w którym mogą zostać dokonane niektóre formalności określone przepisami dotyczącymi podatku akcyzowego.
- 8) „nieregularna wymiana automatyczna” oznacza systematyczne przekazywanie z góry określonych informacji, bez uprzedniego wniosku, innemu Państwu Członkowskiemu, jeśli i z chwilą, gdy informacja taka staje się dostępna;
- 9) „regularna wymiana automatyczna” oznacza systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji, bez uprzedniego wniosku, innemu Państwu Członkowskiemu, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu;
- 10) „wymiana spontaniczna” oznacza nieregularne przekazywanie informacji bez uprzedniego wniosku innemu Państwu Członkowskiemu;
- 11) „skomputeryzowany system” oznacza skomputeryzowany system kontrolowania przepływu towarów objętych podatkiem akcyzowym ustanowionym decyzją nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r.⁽¹⁾;
- 12) „osoba” oznacza:
- a) osobę fizyczną;
- b) osobę prawną; lub
- c) jeżeli przewidują to obowiązujące przepisy prawne, stowarzyszenie osób uznane za mające zdolność do czynności prawnych, lecz nie posiadające prawnego statusu osoby prawnej;
- 13) „drogą elektroniczną” oznacza przy użyciu sprzętu elektronicznego do przetwarzania (w tym kompresji cyfrowej) oraz przechowywania danych, z wykorzystaniem transmisji kablowej, radiowej, technologii światłowodowych oraz innych środków elektromagnetycznych;
- 14) „numer identyfikacyjny” oznacza numer przewidziany w art. 22 ust. 2 lit. a) niniejszego rozporządzenia;
- 15) „numer identyfikacyjny VAT” oznacza numer przewidziany w art. 22 ust. 1 lit. c)–e) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽²⁾;
- 16) „wewnątrzwspólnotowy przepływ wyrobów objętych podatkiem akcyzowym” oznacza przepływ między dwoma lub więcej Państwami Członkowskimi wyrobów objętych podatkiem akcyzowym w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu tytułu III dyrektywy 92/12/EWG lub wyrobów objętych podatkiem akcyzowym dopuszczonych do konsumpcji w rozumieniu art. 7–10 dyrektywy 92/12/EWG;
- 17) „postępowanie administracyjne” oznacza wszelkie kontrole, postępowania wyjaśniające oraz inne działania podejmowane przez urzędników lub właściwe władze podczas wykonywania ich obowiązków w związku z zapewnieniem właściwego stosowania ustawodawstwa dotyczącego podatku akcyzowego;
- 18) „sieć CCN/CSI” oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności (CCN) oraz wspólnym systemie połączeń (CSI), opracowaną przez Wspólnotę do zapewnienia wszystkich transmisji drogą elektroniczną między właściwymi władzami w obszarze cel i podatków;
- 19) „podatki akcyzowe” oznacza podatki, które są przedmiotem prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie akcyzy i obejmuje podatki od wyrobów energetycznych i energii elektrycznej zgodnie z dyrektywą 2003/96/WE⁽³⁾;
- 20) „administracyjny dokument towarzyszący” oznacza dokument określony w art. 18 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG;
- 21) „uproszczony dokument towarzyszący” oznacza dokument określony w art. 7 ust. 4 dyrektywy 92/12/EWG.

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie informuje pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o właściwej władzy, która została wyznaczona jako władza, w imieniu której ma być stosowane niniejsze rozporządzenie, bezpośrednio lub w drodze delegacji.

2. Każde Państwo Członkowskie wyznacza centralne biuro łącznikowe, któremu w drodze delegacji przekazuje się obowiązki kontaktowania się z innymi Państwami Członkowskimi w dziedzinie współpracy administracyjnej. Informuje o tym Komisję oraz właściwe władze pozostałych Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

⁽³⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

3. Do głównych zadań centralnego biura łącznikowego należy wymiana informacji o przepływie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, a w szczególności:

- a) wymiana danych przechowywanych w rejestrze elektronicznym przewidziana w art. 22;
- b) system wczesnego ostrzegania przewidziany w art. 23;
- c) wnioski o dokonanie weryfikacji skierowane do lub przez inne Państwa Członkowskie przewidziane w art. 24.

4. Właściwa władza każdego Państwa Członkowskiego może również wyznaczyć wydziały łącznikowe inne niż centralne biuro łącznikowe, aby bezpośrednio wymieniały informacje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Właściwe władze zapewniają bieżącą aktualizację wykazu takich wydziałów i udostępniają go centralnym biurom łącznikowym pozostałych zainteresowanych Państw Członkowskich.

5. Właściwa władza każdego Państwa Członkowskiego może również wyznaczyć, na warunkach przez siebie określonych, właściwych urzędników, którzy mogą dokonywać bezpośredniej wymiany informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Może przy tym ograniczyć zakres takiego upoważnienia. Centralne biuro łącznikowe jest odpowiedzialne za aktualizację wykazu takich urzędników oraz udostępnianie go centralnym biurom łącznikowym pozostałych zainteresowanych Państw Członkowskich.

6. Urzędników dokonujących wymiany informacji na mocy art. 11 i 13 uznaje się za właściwych do tego celu, zgodnie z warunkami określonymi przez właściwe władze.

7. Jeśli wydziały łącznikowe lub właściwi urzędnicy przesyłają lub otrzymują wnioski o udzielenie pomocy lub odpowiedzi na takie wnioski, informują centralne biuro łącznikowe ich Państwa Członkowskiego zgodnie z warunkami określonymi przez to państwo.

8. Jeśli wydział łącznikowy lub właściwy urzędnik otrzymuje wniosek o udzielenie pomocy wymagający działania poza obszarem jego właściwości terytorialnej lub rzeczowej, niezwłocznie przesyła taki wniosek do centralnego biura łącznikowego swojego Państwa Członkowskiego oraz informuje o tym organ wnioskujący. W takim przypadku terminy określone w art. 8 rozpoczynają swój bieg następnego dnia po przesłaniu wniosku o udzielenie pomocy dla centralnego biura łącznikowego.

Artykuł 4

1. Obowiązek udzielenia pomocy przewidziany w niniejszym rozporządzeniu nie obejmuje udzielania informacji lub dostarczania dokumentów otrzymanych przez władze administracyjne określone w art. 1 działające z upoważnienia lub na wniosek organu sądowego.

2. Jednakże jeżeli zgodnie z prawem krajowym właściwa władza posiada kompetencje do przekazywania informacji określonych w ust. 1, mogą być one przekazywane w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej niniejszym rozporządzeniem. Każde takie przekazanie musi być poprzedzone

upoważnieniem wydanym przez organ sądowy, jeżeli wymagają tego przepisy prawa krajowego.

ROZDZIAŁ II

WSPÓŁPRACA NA WNIOSEK

SEKCJA 1

Wniosek o udzielenie informacji oraz o przeprowadzenie postępowania administracyjnego

Artykuł 5

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje informacje określone w art. 1, w tym wszelkie informacje odnoszące się do konkretnego przypadku lub przypadków.

2. Do celów przekazywania informacji określonych w ust. 1, organ współpracujący organizuje przeprowadzenie postępowania administracyjnego niezbędnego do uzyskania takich informacji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadnioną prośbę przeprowadzenia szczególnego postępowania administracyjnego. Jeżeli Państwo Członkowskie zadecyduje, że żadne postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ wnioskujący o przyczynach swojej decyzji.

4. W celu uzyskania wnioskowanych informacji lub przeprowadzenia wnioskowanego postępowania administracyjnego organ współpracujący lub organ administracyjny, do którego się zwrócono, postępuje tak, jakby prowadził własne postępowanie lub postępowanie na wniosek innych organów swojego kraju.

Artykuł 6

Wnioski o udzielenie informacji oraz o przeprowadzenie postępowania administracyjnego składane na podstawie art. 5 przesyła się, w miarę możliwości, przy użyciu standardowego formularza przyjętego zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2. Jednakże w okolicznościach określonych w art. 24 formą standardowego dokumentu kontroli przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym określonego w art. 24 ust. 2 niniejszego rozporządzenia jest uproszczony wniosek o udzielenie informacji.

Artykuł 7

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący przekazuje wszelkie stosowne informacje znajdujące się w jego posiadaniu w postaci sprawozdań, oświadczeń i innych dokumentów, ich potwierdzonych kopii albo wyciągów, a także wyniki postępowania administracyjnego.

2. Oryginały dokumentów dostarcza się wyłącznie wtedy, gdy nie jest to sprzeczne z przepisami obowiązującymi w Państwie Członkowskim, w którym ma siedzibę organ współpracujący.

SEKCJA 2

Termin na udzielenie informacji

Artykuł 8

Organ współpracujący udziela informacji określonych w art. 5 i 7 możliwie najszybciej, i nie później niż w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku.

Artykuł 9

W szczególnych przypadkach organ wnioskujący i organ współpracujący mogą uzgodnić inne terminy niż przewidziane w art. 8.

Artykuł 10

Jeżeli organ współpracujący nie jest w stanie udzielić odpowiedzi na wniosek w terminie, informuje niezwłocznie organ wnioskujący o przyczynach niemożności dotrzymania terminu oraz o możliwym terminie udzielenia odpowiedzi.

SEKCJA 3

Przebywanie w urzędach administracyjnych oraz uczestnictwo w postępowaniu administracyjnym

Artykuł 11

1. W drodze porozumienia między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący, urzędnicy upoważnieni przez organ wnioskujący mogą, w związku z wymianą informacji określoną w art. 1, przebywać w urzędach, w których władze administracyjne Państwa Członkowskiego, w którym organ współpracujący ma swoją siedzibę, wykonują swoje obowiązki. Jeżeli informacja, której dotyczy wniosek, zawarta jest w dokumentach, do których mają dostęp urzędnicy organu współpracującego, urzędnicy organu wnioskującego otrzymują kopie dokumentów zawierających tę informację.

2. W drodze porozumienia między organem wnioskującym i organem współpracującym oraz zgodnie z ustaleniami przyjętymi przez organ współpracujący, urzędnicy wyznaczeni przez organ wnioskujący mogą, w związku z wymianą informacji przewidzianą w art. 1, być obecni podczas postępowania administracyjnego. Postępowania administracyjne prowadzone są wyłącznie przez urzędników organu współpracującego. Urzędnicy organu wnioskującego nie wykonują uprawnień dochodzeniowych przyznanych urzędnikom organu współpracującego. Mogą oni jednakże uzyskać dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów, co urzędnicy organu współpracującego, za ich pośrednictwem oraz wyłącznie do celu prowadzonego postępowania administracyjnego.

3. Urzędnicy organu wnioskującego przebywający w innym Państwie Członkowskim zgodnie z ust. 1 i 2 muszą zawsze być w stanie przedstawić pisemne upoważnienie wskazujące na ich tożsamość i zakres uprawnień.

SEKCJA 4

Kontrola równoległe

Artykuł 12

W związku z wymianą informacji określoną w art. 1, dwa lub więcej Państwa Członkowskie mogą uzgodnić przeprowadzenie kontroli równoległych na swoim własnym terytorium, w zakresie sytuacji dotyczącej podatku akcyzowego jednej lub kilku osób, będących przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego się zainteresowania, zawsze gdy kontrola taka wydaje się być skuteczniejsza niż kontrole przeprowadzone tylko przez jedno Państwo Członkowskie.

Artykuł 13

1. Państwo Członkowskie samodzielnie określa, które osoby zamierza zaproponować jako podlegające kontroli równoległej. Właściwa władza tego Państwa Członkowskiego zawiadamia właściwe władze pozostałych zainteresowanych Państw Członkowskich o przypadkach, w których proponuje kontrole równoległe. Państwo Członkowskie podaje przyczyny swojego wyboru, o ile to możliwe, udzielając informacji skłaniających ją do podjęcia takiej decyzji. Określa okres, podczas którego taka kontrola powinna zostać przeprowadzona.

2. Zainteresowane Państwa Członkowskie decydują następnie, czy chcą uczestniczyć w kontroli równoległej. Po otrzymaniu propozycji kontroli równoległej właściwa władza Państwa Członkowskiego potwierdza swoją zgodę lub przekazuje uzasadnioną odmowę swojemu odpowiednikowi w Państwie Członkowskim, które z taką propozycją wystąpiło.

3. Każda właściwa władza mianuje przedstawiciela odpowiedzialnego za nadzór i koordynację działań kontrolnych.

4. Po przeprowadzeniu kontroli równoległej właściwe władze niezwłocznie informują biuro łącznikowe do spraw akcyzy pozostałych Państw Członkowskich o rozpoznanych podczas kontroli równoległej sposobach dokonywania nadużyć finansowych, jeśli uznaje się, że taka informacja stanowi przedmiot szczególnego zainteresowania innych Państw Członkowskich. Właściwe władze mogą również poinformować Komisję.

SEKCJA 5

Wniosek o powiadomienie o decyzjach i środkach administracyjnych

Artykuł 14

Na wniosek organu wnioskującego, organ współpracujący, zgodnie z obowiązującymi zasadami regulującymi podobne powiadomienia w jego własnym Państwie Członkowskim, powiadamia adresata o wszystkich decyzjach i środkach administracyjnych, podjętych przez władze administracyjne wnioskującego Państwa Członkowskiego, odnośnie stosowania ustawodawstwa dotyczącego podatków akcyzowych, poza tymi, które zostały określone w art. 5 dyrektywy Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń odnoszących się do niektórych opłat, ceł, podatków i innych środków⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 73 z 19.3.1976, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 15

Wnioski o powiadomienie, zawierające informację o przedmiocie decyzji lub środka, które mają być przekazane powiadomieniem, wskazują nazwę, adres oraz wszelkie inne istotne informacje konieczne do ustalenia adresata.

Artykuł 16

Organ współpracujący informuje niezwłocznie organ wnioskujący o swojej odpowiedzi na wniosek o powiadomienie i informuje go w szczególności o dacie przekazania decyzji lub środka adresatowi lub o przyczynach niemożności takiego przekazania. Nie można odrzucić wniosku na podstawie treści decyzji lub środka, które mają być przekazane powiadomieniem.

ROZDZIAŁ III

WYMIANA INFORMACJI BEZ UPZEDNIEGO WNIOSKU

Artykuł 17

Bez uszczerbku dla rozdz. IV, właściwa władza każdego Państwa Członkowskiego drogą nieregularnej lub regularnej wymiany automatycznej przesyła informacje określone w art. 1 właściwej władzy każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego, w następujących przypadkach:

- 1) jeśli w innym Państwie Członkowskim wystąpiła nieprawidłowość lub naruszenie ustawodawstwa o podatkach akcyzowych albo zachodzi podejrzenie ich wystąpienia;
- 2) jeśli nieprawidłowość lub naruszenie ustawodawstwa o podatkach akcyzowych, które nastąpiło lub podejrzewa się jego nastąpienie na terytorium jednego Państwa Członkowskiego, może wywołać skutki w innym Państwie Członkowskim;
- 3) jeśli w innym Państwie Członkowskim występuje ryzyko nadużyć finansowych lub utraty podatku akcyzowego.

Artykuł 18

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2, określa się, co następuje:

- 1) dokładne kategorie wymienianych informacji;
- 2) częstotliwość takiej wymiany;
- 3) praktyczne uzgodnienia dotyczące wymiany informacji.

Każde Państwo Członkowskie określa, czy weźmie udział w wymianie poszczególnych kategorii informacji, a także czy tej wymiany będzie dokonywać w drodze regularnej czy nieregularnej wymiany automatycznej.

Artykuł 19

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą w każdym przypadku przesyłać sobie wzajemnie, bez uprzedniego wniosku i

w drodze wymiany spontanicznej, wszelkie znane sobie informacje określone w art. 1.

Artykuł 20

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie środki administracyjne i organizacyjne niezbędne dla ułatwienia wymiany przewidzianej w niniejszym rozdziale.

Artykuł 21

Państwo Członkowskie nie może zostać zobowiązane, do celów wykonania niniejszego rozdziału, do nakładania na osoby nowych obowiązków w celach gromadzenia informacji, ani do ponoszenia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych.

ROZDZIAŁ IV

PRZECHOWYWANIE I WYMIANA INFORMACJI CHARAKTERYSTYCZNYCH DLA TRANSAKЦИИ WEWNĄTRZ- WSPÓLNOTOWYCH

Artykuł 22

1. Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego prowadzą elektroniczną bazę danych zawierającą następujące rejestry:

- a) rejestr osób będących uprawnionymi właścicielami składu lub zarejestrowanymi handlowcami do celów podatku akcyzowego w rozumieniu art. 4 lit. a) i d) dyrektywy 92/12/EWG;
- b) rejestr miejsc będących składami podatkowymi.

2. Rejestr zawiera następujące informacje, które udostępnia się innym Państwom Członkowskim:

- a) numer identyfikacyjny nadany przez właściwą władzę osobie lub miejscu;
- b) nazwisko lub nazwę oraz adres osoby lub miejsca;
- c) kategorię i nomenklaturę scaloną odnoszącą się do wyrobów akcyzowych, które mogą być przechowywane lub otrzymane przez daną osobę lub w danych miejscach;
- d) wskazanie centralnego biura łącznikowego lub urzędu akcyzowego, od którego można uzyskać dalsze informacje;
- e) datę wydania, zmiany i, w danym przypadku, wygaśnięcia ważności upoważnienia dla uprawnionego właściciela składu lub dla zarejestrowanego handlowca;
- f) informacje wymagane do identyfikacji osób, które przyjęły obowiązki w rozumieniu art. 15 ust. 3 dyrektywy 92/12/EWG;

g) informacje wymagane do identyfikacji osób nieregularnie zaangażowanych w przepływ wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, o ile takie informacje są dostępne;

3. Każdy krajowy rejestr udostępnia się wyłącznie do celów związanych z podatkiem akcyzowym właściwym władzom pozostałych Państw Członkowskich.

4. Centralne biuro łącznikowe lub wydział łącznikowy każdego Państwa Członkowskiego zapewniają możliwość otrzymywania potwierdzenia informacji przechowywanych na mocy niniejszego artykułu przez osoby zaangażowane w wewnątrz-wspólnotowy przepływ wyrobów objętych podatkiem akcyzowym.

5. Szczegółowe informacje określone w ust. 2, szczegółowe uzgodnienia dotyczące wprowadzania danych do rejestrów i ich uaktualniania, zharmonizowane normy rejestrowania numerów identyfikacyjnych i gromadzenia informacji potrzebnych do identyfikacji osób i miejsc określonych w ust. 2 oraz uzgodnienia dotyczące udostępniania rejestrów wszystkim Państwom Członkowskim, jak to określono w ust. 3, zostają określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2.

6. Jeśli podmiot gospodarczy można zidentyfikować jedynie poprzez numer identyfikacyjny VAT, do tego celu stosuje się art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003.

Artykuł 23

1. Państwa Członkowskie wprowadzają elektroniczny system wczesnego ostrzegania, w ramach którego centralne biuro łącznikowe lub wydział łącznikowy w Państwie Członkowskim wysyłki wyrobów objętych podatkiem akcyzowym mogą przysłać informacje lub ostrzeżenia do biura łącznikowego w Państwie Członkowskim przeznaczenia, jak tylko to biuro łącznikowe lub wydział łącznikowy wejdzie w posiadanie informacji znajdujących się w administracyjnym dokumencie towarzyszącym, a najpóźniej po wysłaniu wyrobów. W zakres wymienianych informacji wchodzi także analizy ryzyka oparte o informacje znajdujące się w administracyjnym dokumencie towarzyszącym przeprowadzone przed wysłaniem ostrzeżenia, a w razie konieczności również po jego otrzymaniu.

2. Wymieniane informacje oraz odpowiednie uzgodnienia powinny zostać określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2.

Artykuł 24

1. Zgodnie z art. 5, w trakcie przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym lub po jego zakończeniu centralne biuro łącznikowe Państwa Członkowskiego może zwrócić się z wnioskiem o udzielenie informacji do centralnego biura łącznikowego lub wydziału łącznikowego w innym Państwie Członkowskim. Do celów takich wymian informacji, przed wysłaniem wniosku, a w razie konieczności również po jego otrzymaniu,

przeprowadza się analizy ryzyka w oparciu o informacje znajdujące się w administracyjnym dokumencie towarzyszącym lub uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

2. Wymiany informacji określonych w ust. 1 dokonuje się w oparciu o standardowy dokument kontroli przepływu przedmiotowych wyrobów. Forma i treść tego dokumentu oraz uzgodnienia dotyczące wymiany informacji zostają określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2.

3. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym nadawca wyrobów objętych podatkiem akcyzowym ma siedzibę, mogą udzielić pomocy, używając dokumentu określonego w ust. 2, jeśli nadawca nie otrzyma trzeciej kopii administracyjnego dokumentu towarzyszącego lub uproszczonego dokumentu towarzyszącego i jeśli taki nadawca wyczerpał wszelkie dostępne środki otrzymania dowodu potwierdzającego zakończenie procedury przemieszczania wyrobów. Udzielenie takiej pomocy w żaden sposób nie zwalnia nadawcy z obowiązków podatkowych.

Podczas udzielania pomocy właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia dokładają wszelkich starań, aby udzielić odpowiedzi na każdy wniosek przedstawiony im przez właściwe władze Państwa Członkowskiego nadawcy.

Artykuł 25

1. Jeśli kontrolowanie przepływu i nadzorowanie wyrobów objętych podatkiem akcyzowym dokonuje się za pomocą systemu komputerowego, właściwa władza w każdym Państwie Członkowskim przechowuje i przetwarza informacje w tym systemie.

Informacje przechowuje się przez co najmniej trzy lata licząc od zakończenia roku kalendarzowego, w którym rozpoczął się przepływ, w celu umożliwienia wykorzystania takich informacji w procedurach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Obowiązkiem Państw Członkowskich jest zapewnienie, aby informacje przechowywane w systemie były aktualizowane, pełne i dokładne.

ROZDZIAŁ V

STOSUNKI Z KOMISJĄ

Artykuł 26

1. Państwa Członkowskie i Komisja badają i oceniają funkcjonowanie uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Do celów stosowania niniejszego artykułu Komisja zbiera doświadczenia Państw Członkowskich w celu usprawnienia działania tych uzgodnień. W tym celu informacje dostarczone przez Państwa Członkowskie nie zawierają danych indywidualnych ani osobowych.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie dostępne informacje dotyczące stosowania przez nie niniejszego rozporządzenia, w tym wszelkie dane statystyczne potrzebne do oceny jego wykonania. Odpowiednie dane statystyczne określa się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2 i przekazuje tylko w takim zakresie, w jakim są dostępne, a ich przekazanie prawdopodobnie nie spowoduje nieuzasadnionych obciążeń administracyjnych.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie dostępne informacje dotyczące metod lub praktyk stosowanych, lub których stosowanie się podejrzewa, służących naruszaniu ustawodawstwa o podatkach akcyzowych, które ujawniły braki lub luki w działaniu uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, jeśli uznaje się, że takie informacje stanowią przedmiot szczególnego zainteresowania pozostałych Państw Członkowskich.

4. W celu oceny skuteczności niniejszego systemu współpracy administracyjnej w zwalczaniu uchylania się od płacenia podatków oraz podatkowych nadużyć finansowych Państwa Członkowskie mogą przekazywać Komisji wszelkie inne dostępne informacje określone w art. 1.

5. Komisja przesyła informacje określone w ust. 2, 3 i 4 pozostałym zainteresowanym Państwom Członkowskim.

ROZDZIAŁ VI

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 27

1. Jeżeli właściwa władza Państwa Członkowskiego otrzymuje informacje od państwa trzeciego, może przekazać te informacje właściwym władzom Państw Członkowskich, które mogą być tymi informacjami zainteresowane oraz, w każdym przypadku, wszystkim, którzy o to wnioskuje, w takim zakresie, w jakim zezwalają na to porozumienia o pomocy wzajemnej z danym państwem trzecim. Takie informacje można przekazywać również Komisji w każdym przypadku, kiedy leży to w interesie Wspólnoty.

2. Pod warunkiem że zainteresowane państwo trzecie zobowiązało się do udzielenia wnioskowanej pomocy w gromadzeniu dowodów nieprawidłowego charakteru transakcji, co do których istnieje podejrzenie, że są one sprzeczne z ustawodawstwem dotyczącym podatku akcyzowego, można przekazać temu państwu trzeciemu informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia za zgodą właściwych władz dostarczających informacje, zgodnie z ich przepisami krajowymi dotyczącymi przekazywania danych osobowych państwom trzecim.

ROZDZIAŁ VII

ZASADY REGULUJĄCE WYMIANĘ INFORMACJI

Artykuł 28

Informacje przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia dostarczane są, o ile to możliwe, drogą elektroniczną, zgodnie

z uzgodnieniami przyjętymi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2.

Artykuł 29

Wnioski o udzielenie pomocy, w tym wnioski o powiadomienie, oraz załączone dokumenty mogą być sporządzone w dowolnym języku uzgodnionym przez organ wnioskujący i organ współpracujący. Do wspomnianych wniosków dołącza się tłumaczenie na język urzędowy lub na jeden z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organ współpracujący, wyłącznie w wyjątkowych przypadkach, w których organ współpracujący uzasadnia wystąpienie z wnioskiem o takie tłumaczenie.

Artykuł 30

1. Organ współpracujący w jednym Państwie Członkowskim udziela organowi wnioskującemu w innym Państwie Członkowskim informacji określonych w art. 1, pod warunkiem że:

a) liczba oraz charakter wniosków o udzielenie informacji złożonych przez organ wnioskujący w określonym czasie nie powoduje nałożenia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na organ współpracujący;

b) organ wnioskujący wyczerpał zwyczajowe źródła informacji, których mógł użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez podejmowania ryzyka narażenia się na niepowodzenie w osiągnięciu pożądanego celu.

2. Jeśli udzielenie wzajemnej pomocy powoduje szczególne problemy, prowadząc do nadmiernych kosztów, organy wnioskujące i współpracujące mogą w przedmiotowych przypadkach dokonać szczególnych uzgodnień dotyczących zwrotów kosztów.

3. Niniejsze rozporządzenie nie nakłada zobowiązań do przeprowadzenia postępowania lub udzielenia informacji, jeżeli przepisy prawne lub praktyka administracyjna Państwa Członkowskiego, które miałyby udzielić informacji, nie upoważniają właściwej władzy do prowadzenia takich postępowań lub gromadzenia albo używania takich informacji do własnych celów tego Państwa Członkowskiego.

4. Właściwa władza Państwa Członkowskiego może odmówić przekazania informacji, jeżeli wnioskujące Państwo Członkowskie nie jest w stanie, z przyczyn prawnych, udzielić podobnych informacji.

5. Można odmówić udzielenia informacji, jeżeli prowadziłoby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej albo procesu produkcyjnego, bądź jeżeli jej ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

6. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o przyczynach odrzucenia wniosku o udzielenie pomocy. Do celów statystycznych Komisję informuje się o przyczynach odrzucenia wniosków w skali rocznej.

7. Można przyjąć minimalny próg uruchamiający procedurę wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 34 ust. 2.

Artykuł 31

1. Informacje przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia są objęte tajemnicą służbową i korzystają z takiej samej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy zarówno prawa krajowego Państwa Członkowskiego, które otrzymuje informacje, jak i odpowiednich przepisów mających zastosowanie do władz Wspólnoty.

Można używać takich informacji do celów ustalenia podstawy wymiaru podatku, poboru lub kontroli administracyjnej podatków akcyzowych, kontrolowania przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, analiz ryzyka oraz dochodzeń.

Można ich używać w związku z postępowaniem sądowym lub administracyjnym, które mogą skutkować karami pieniężnymi, wszczętym na skutek naruszenia prawa podatkowego, bez uszczerbku dla ogólnych zasad i przepisów prawnych regulujących prawa oskarżonych i świadków w takich postępowaniach.

Można ich również używać do określania innych podatków, ceł i opłat objętych art. 2 dyrektywy 76/308/EWG.

Osoby należące akredytowane przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji Europejskiej mogą mieć dostęp do takich informacji wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do nadzoru, utrzymania oraz rozwijania sieci CCN/CSI.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, właściwa władza Państwa Członkowskiego udzielającego informacji zezwala na ich użycie do innych celów w Państwie Członkowskim organu wnioskującego, jeżeli na mocy ustawodawstwa Państwa Członkowskiego organu współpracującego dana informacja może być użyta do podobnych celów.

3. Jeżeli organ wnioskujący uzna, że informacja, którą otrzymał od organu współpracującego, może być użyteczna dla właściwej władzy trzeciego Państwa Członkowskiego, może przekazać ją tej władzy informując organ współpracujący o dokonaniu takiego przekazania. Organ współpracujący może

przekazać informację trzeciemu Państwu Członkowskiemu pod warunkiem uzyskania jego uprzedniej zgody.

4. Państwa Członkowskie ograniczają zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1 oraz art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE, jeśli jest konieczna ochrona interesów określonych w art. 13 lit. e) tej dyrektywy.

Artykuł 32

Sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty, ich potwierdzone kopie albo wyciągi z nich otrzymane przez urzędników organu współpracującego oraz przekazane organowi wnioskującemu w ramach pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu mogą być użyte jako dowody przez właściwe władze Państwa Członkowskiego organu wnioskującego na takiej samej podstawie, na jakiej mogą być używane podobne dokumenty dostarczone przez inny organ państwa.

Artykuł 33

1. W celach stosowania niniejszego rozporządzenia Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby:

- a) zapewnić skuteczną koordynację wewnętrzną między właściwymi władzami określonymi w art. 3;
- b) ustanowić bezpośrednią współpracę między władzami upoważnionymi do celów takiej koordynacji;
- c) zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu wymiany informacji przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu.

2. Komisja niezwłocznie przekazuje właściwej władzy każdego Państwa Członkowskiego wszelkie informacje, które otrzymuje i których jest w stanie udzielić.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 34

1. Komisję wspiera Komitet ds. Podatku Akcyzowego ustanowiony na mocy art. 24 ust. 1 dyrektywy 92/12/WE.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 35

1. Co pięć lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w szczególności w oparciu o informacje dostarczone przez Państwa Członkowskie Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 36

1. Jeżeli właściwe władze podejmują uzgodnienia w sprawach dwustronnych objętych niniejszym rozporządzeniem inne niż dotyczące postępowania w indywidualnych przypadkach, powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję. Komisja zaś powiadamia właściwe władze pozostałych Państw Członkowskich.

Artykuł 37

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 listopada 2004 r.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący
